

Posudek vedoucího práce na diplomovou práci

Bc. Martin Kindl: Proměny vztahu českého katolického exilu v Římě po roce 1948 k marxismu a komunismu

Práce Bc. Martina Kindla se týká tématu historického, který však v posledních letech nabyl nečekané aktuality – totiž vztahu katolického prostředí k marxismu a komunismu. V mladších českých intelektuálních kruzích lze pozorovat zájem o sociální myšlení a speciálně o marxismus (na velmi široké škále politických odstínů). Dokonce i v českých křesťanských kruzích se (byť výrazně menšinově) objevuje podobný zájem. Ať už si o této vlně zájmu myslíme cokolivěk – je užitečné mít vědomost o předchozích pokusech o sblížení či přinejmenším o bližší „mezikomunitní“ poznávání.

Předkládaná diplomová práce mapuje jednu přesně vymezenou a dosud ne dosti prozkoumanou kapitolu těchto pokusů o nepředpojaté poznávání či dokonce sblížení, totiž prostředí katolického exilového časopisu Studie, vydávaného v Římě. Martin Kindl si v práci pečlivě vymezuje prostor: definuje pojmy katolicismus, komunismus i exil; rekapituluje dosavadní bádání o exilu; a poměrně obsírně popisuje instituce a organizační struktury českého katolického exilu. Poté se dostává k jádru svého úkolu, tedy k rozboru onoho pokusu o dialog, jak probíhal v časopise Studie.

Z analýzy vyplývá, že onen pokus byl poměrně mnohostranný; že byl jedním z ústředních témat, probíraných ve Studiích; že se na něm podíleli jak autoři z českého katolického milieu, tak posrpnoví exulanti z (post)komunistického prostředí; že „vnitročeská“ diskuse byla obohacována i o překlady textů z různých evropských jazyků; že se týkala jak českého marxistického „revizionismu“, tak neomarxistických, respektive pomezích fenoménů západní kultury (frankfurtská škola, teologie osvobození); a že ovšem v katolickém prostředí samotném neexistoval konsensus ve věci vhodnosti tohoto dialogu – že autoři Studií byli ve vlastním prostředí napadáni coby levičáci.

Toto vše Martin Kindl zpracoval velmi pečlivě. Lze však litovat, že tam, kde by měla následovat detailnější analýza (například bodů shody a bodů neshody mezi katolíky a neomarxisty), jeho práce končí. Rozsáhlý rozběh nebyl dovršen srovnatelně dalekosáhlým finále. Práce má i tak svou bohatou informační hodnotu a rozhodně poslouží budoucím badatelům, kterým shromáždila a utřídila materiál pro příštích analýzy, neboť materiál tak pozoruhodný je bezpochyby přitáhne.

Vzhledem k výše vypsáním kvalitám i nedostatkům navrhuji hodnocení „velmi dobře“ (2).

Prof. Martin Putna